Ugovor in zavrnitev ugovora

Dne 21. decembra 1843, zvečer

1 Nekdo bo ob tem sicer dejal: “Popolnoma pravilno je, da samo z branjem, ki mu sledijo dejanja, požanjemo resnične sadove branja; vendar pa, kadar ima kdo preveč beriva, ga more v prid dejanj dati nekaj v kraj in ga nato brati samo toliko, kolikor je prepričan, da ga bo mogel vključiti v svojo dejavnost.
2 Pomislite samo na veliko količino, ki je dana v Svetih zapisih Stare in Nove zaveze, poleg prekipevajoče množice knjig z resnično duhovno razlago! Če bi vse to brali samo v skladu s stopnjo dejavnosti, potem bi se najbrž zgodilo, da bi vam v vsem življenju uspelo prebrati v najboljšem primeru komaj par poglavij.
3 Jaz pa vam povem: Ta, ki je ugovarjal, ima seveda prav, ako opazuje zadevo s tega zornega kota; kajti če bi se namenili brati samo toliko, kolikor ste prepričani, da boste v skladu z okoliščinami v resnici udejanili in nič več, potem bi bilo seveda tudi teh par poglavij preveč! Če pa gledamo na zadevo z drugega stališča, pa danega gradiva ni nikoli preveč in bralec more takoj udejaniti vsega, kar je prebral.
4 Kajti smeli bi reči: Če tvori velik del posesti nekega podeželana njiva s kakovostno prstjo, ki mu rodi stokratno žetev, zakaj ne bi posejal cele njive? Le desetina mu že rodi toliko, kolikor potrebuje zase.
5 Vprašam pa: Če bi ta podeželan posejal vso njivo s kakovostnim zrnjem in njiva bi mu rodila stokratno žetev, od katere bi desetina zadostovala za njegovo preživljanje, mu bo preostalih devet desetin zato mar v škodo? Oh, prav zanesljivo ne! Kajti polovico izobilja more razdeliti med tiste, ki trpijo pomanjkanje in ti mu bodo zaradi tega hvaležni, drugo polovico pa ponudi trgu. In ker je to kakovostna žitarica, bo našel številne kupce, ki jo bodo odkupili po dobri ceni in s pridobljenim denarjem bo preskrboval svoje ostalo gospodinjstvo ter s tem postal ugleden in bogat podeželan.
6 Glejte sedaj, kaj jasno sledi iz tega primera: če ima nekdo v sebi dobro njivo in istočasno obilo dobrega semena, potem naj ne varčuje z njim ob setvi. Kajti kdor obilno seje, obilno žanje; kdor pa varčno seje, ta skromno žanje! Ko pa je že enkrat zemlja na njivi dobro pripravljena, potem morete na njej posejati še tako veliko količino zdravega zrnja, pa se v dobri prsti ne bo spridilo nobeno zrno, temveč bo iz vsakega pognal bogat klas.
7 Enako je s to obravnavo, ki zadeva duhovno setev besede, pridobljene prav z branjem.
8 Človek za obdelavo duhovne podlage ne potrebuje več, kakor dve zapovedi ljubezni; z njima zlahka obdeluje svojo duhovno njivo. Ko pa jo je obdelal, more v njeno prst sejati, kar sploh zmore in mara; ali pa more od tega, kolikor obstoja, brati toliko dobrega, kolikor si sploh zmore priskrbeti v primerni količini - celotne Svete zapise in vsa pojasnila, ki se nanašajo nanje - in ne bo vsrkal vase ničesar, kar mu ne bi prineslo bogate žetve.
9 Kajti obstaja razlika med plodnim in neplodnim branjem:
10 Ako bi se rad kdo obudil in oblikoval samo z branjem, potem bi bil ta njegov

namen podoben početju tistega, ki bi želel sejati na neobdelani, nepognojeni in nezorani njivi. Mar ne bodo iz vseh strani hitro priletele ptice in pozobale seme? In, ali ne bo manjšo količino semen, ki pade pod njivski plevel, le-ta kmalu zadušil? In v času žetve ne bo sejalec ugledal na njivi niti enega samega zrnja, iz katerega je bila pognala bilka?
11 In, ker sejalec ali bralec ne žanje sadov svojih naporov, mar se ne ozlovolji in nazadnje prekolne njivo in vse za sejano zrnje, ki ni dozorelo v žetev?
12 Po domače povedano: takšni ljudje postanejo neverni, odpadejo od celotne dobre stvari. Na koncu vidijo v njej čisto prevaro.
13 Prav nasprotno je, če nekdo že pred tem iz čiste ljubezni do Mene in do bližnjega oživi ali mnogo bolje, z Mojo pomočjo sprosti svojega duha in prav s tem pošteno pognoji in zorje svojo njivo; ta ne prebira Zapisov Moje milosti in usmiljenja, ki bi šele iz njega naredili dobro njivo, temveč jih bere zato, da bi Mene, ki sem obudil v njem duha, ker Me ljubi, stalno gledal iz lica v lice, bolj in dalj in da bi zaradi tega - po možnosti - tudi rasel vedno bolj in močneje v ljubezni do Mene in iz nje, do bližnjega.
14 Mar ne bo zanj živa in večno resnična vsaka Moja beseda, če jo je že poprej oživel sam v sebi? Če sam v sebi ni oživel že prej, mar ne bo v njem ubita živa beseda?
15 Vrzite zlatnike v smrdljivo mlako in groba žveplena sol v mlaki jih bo razkrojila in prekvasila v sebi enako umazano grez. Vrzite, nasprotno, neplemenite kovine v pristno zlato mešanico in na koncu bodo videti vse kot plemenito zlato.
16 Vidite, ravno tako je tukaj! Z branjem Moje besede zmore vsak človek pridobiti zase in za svoje brate neizmeren dobiček, če je pred tem z upoštevanjem obeh zakonov preoblikoval samega sebe v zlato zmes. Če pa mlaka ostane, pa je zanesljivo še tako številni vanj odvrženi zlatniki (mlako namreč) ne bojo spremenili v zlato mešanico.
17 In tako se tudi glasi: “Kdor ima, mu bo pridano, da bo imel v izobilju; kdor pa nima, mu bo odvzeto še tisto, kar ima! (Sveti zapisi, Matej 13,12) ”Z “imeti” tukaj razumemo: biti v posesti dobre, pognojene in zorane njive, oziroma biti sam v sebi popolna posoda, polna pristne zlate mešanice, ki je prost živ duh. Z “ne imeti” pa razumemo: razsipavati seme na neobdelano polje, zaradi česar sejalec, ne samo ne more računati na žetev, temveč je še ob seme, katerega je raztrosil. Drugače povedano: “Ne imeti”pomeni biti v sebi mlaka, polna grobe žveplene soli, ki ne samo, da je ni možno prekvasiti z vanjo vrženim zlatom, temveč je zaradi tega izgubljeno tudi zlato.
18 Menim, da mora biti to dovolj razumljivo! Tistega, ki v luči te bakle ne ugleda

resnice, bo težko sploh kdaj ozdraviti njegove očesne mrene. Ker pa, kot že rečeno, slepcu ni luči, v tako povečani luči, nikdar dovolj, bom obenem z darilom tega sonca končno združil najmočnejši svetlobi vseh osrednjih sonc v eno točko, da se bo tem lažje ugotovilo, kdo je zares popolnoma slep! - Prihodnjič zato več takšnih nadaljnjih spominov.

Jakob Lorber
Pojasnila svetopisemskih besedil